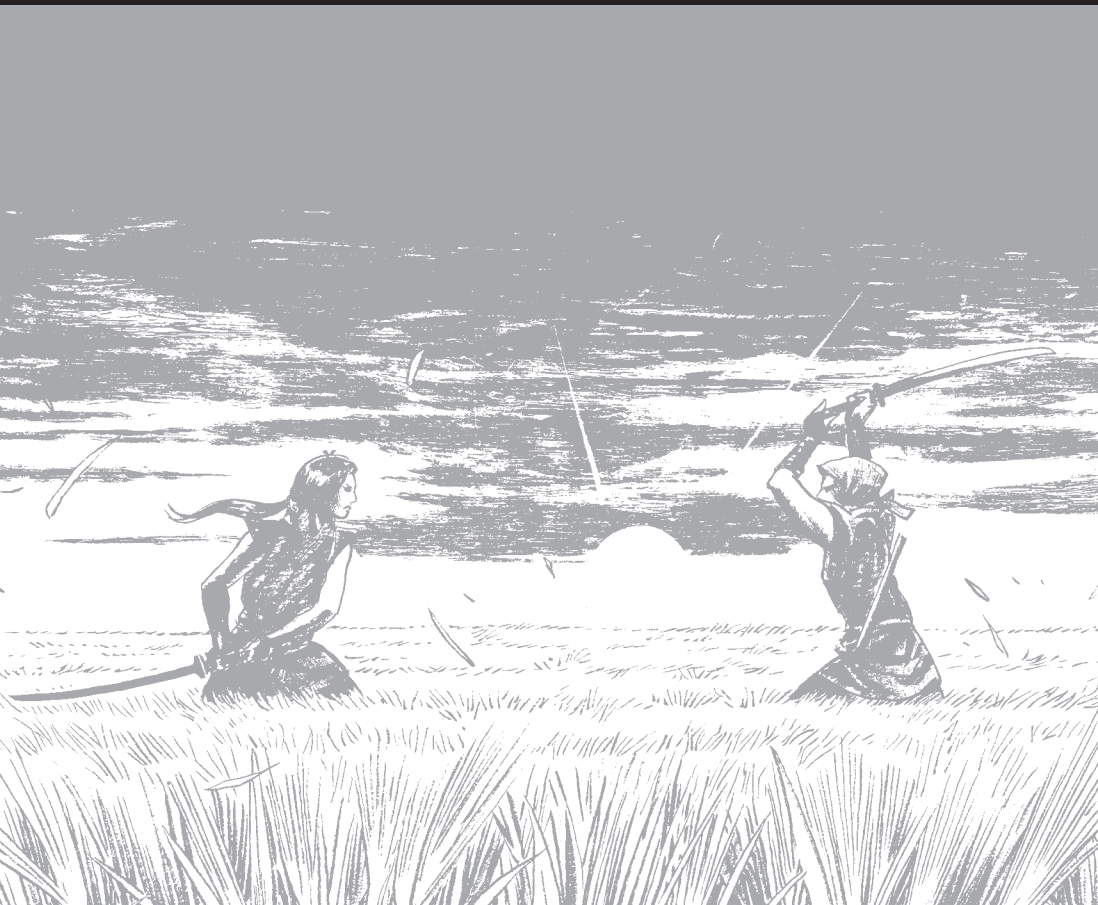

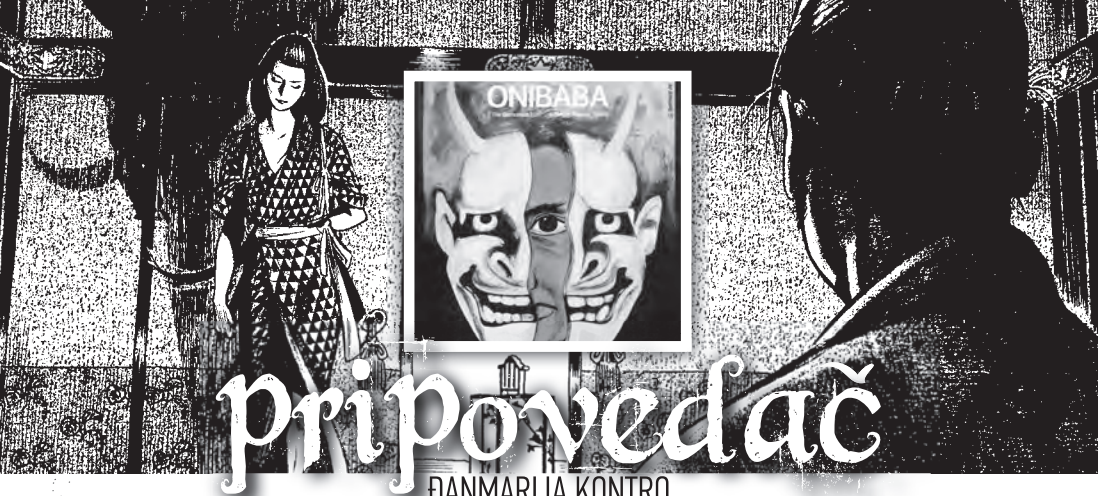
Jedno doba, jedna

PRIČA

TEKST: ROBERTO REKIONI
CRTEŽ: ANDREA AKARDI

CVETovi POKOLJA

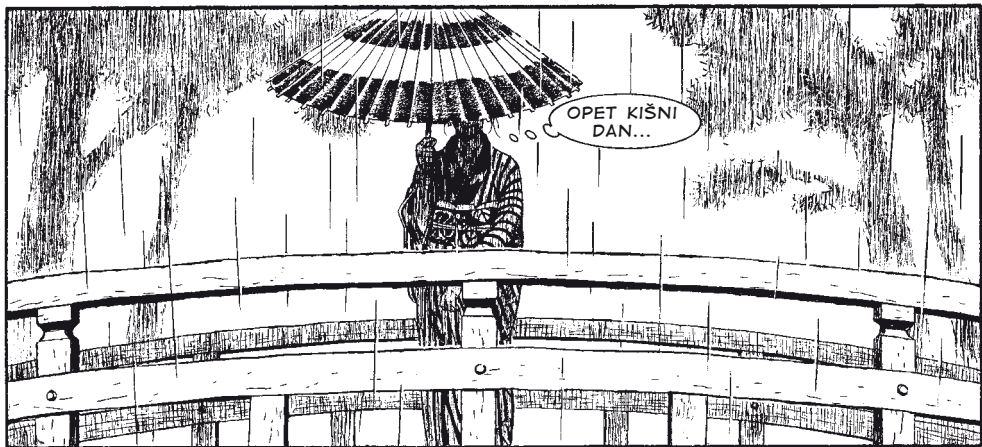

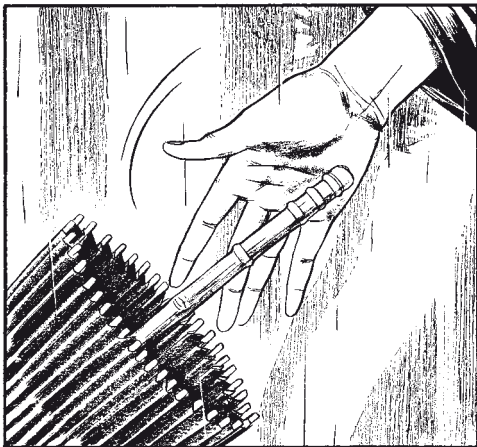
pripovedač

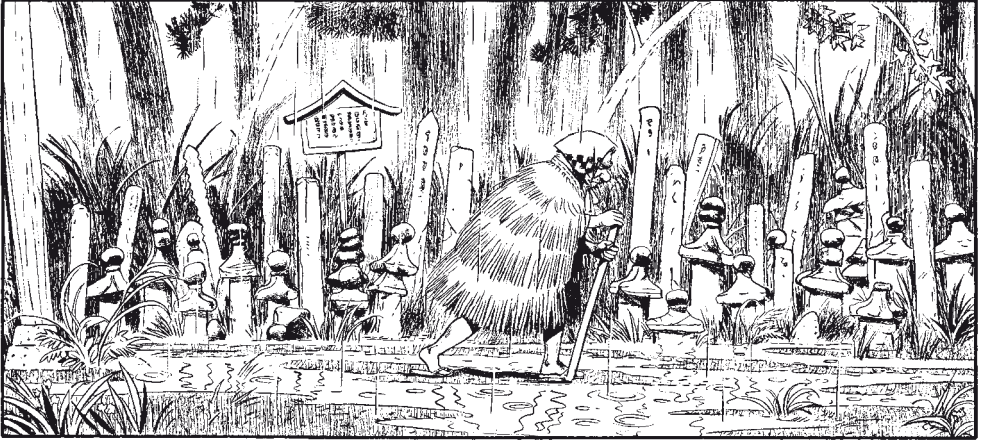
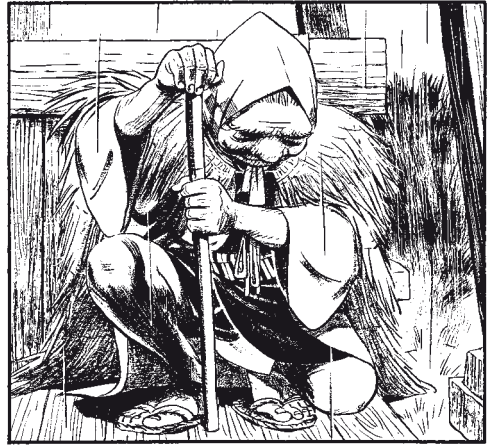
DANMARIJA KONTRÓ

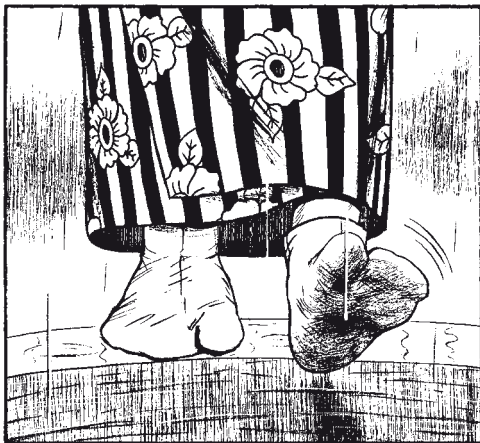
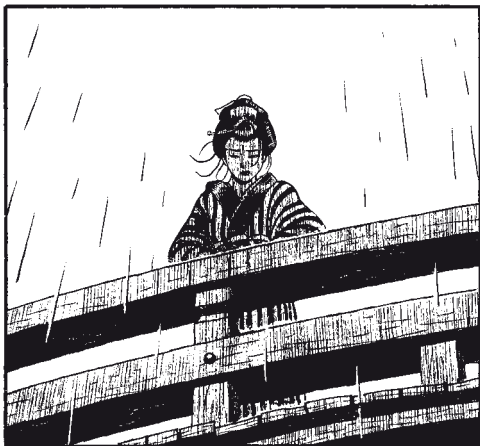
naša mala izdavačka avantura nedavno je premašila dvanaest brojeva: otkad smo „krenuli na put“, Zemlja je nekoliko puta napravila krug oko Sunca i stoga nije ni najmanje čudno što pojedine zvezdane konfiguracije (ili pojedini klimatski fenomeni) imaju tendenciju da se pojavljuju ciklično. Šalu i metafore na stranu, mnogi do sada „neobjavljivi“ autori (u ovom izdanju spremaju se da nastupe prvi put u ovom serijalu, ali zašto u međuvremenu ne bismo uživali u nekim proverenim reprizama? Dvojac Rekioni i Akardi savršen je kandidat za tako nešto: u njihovoj epizodi *Iskupljenje samuraja* (objavljenoj u drugom broju *Jednog doba, jedne priče*) nagoveštena je mogućnost nastavka, a uredništvo tome nije moglo da odoli... I evo nas, dakle, još jednom u onom Japanu iz srednjeg veka koji je nešto između istorijske rekonstrukcije i filmsko-avanturističkog imaginarnog sveta, između mange i živopisne ikonografije, koje smo imali priliku da vam svojevremeno prenesemo, u grubim crtama, naravno. U toj raskošnoj i nijansiranoj scenografiji priča *Cvetovi pokolja* trasira nov put i nagoveštava nam nove digresije. Figura žene-samuraja koju ćete uskoro imati priliku da sretnete (stručnjaci kažu da je pravi termin ona-bugejša) postala je poznata ljubiteljima žanra *čambara* zahvaljujući filmovima kao što je, na primer, *Iči* (Fumihiko Sori, 2008), u kome je glavni junak slepa ratnica, baš kao i istoimena žena mačevalac iz naše priče, odnosno *Azumi* (Rjuhei Kitamura, 2003, iz stripa o Ju Kojami), ili *Princeza samuraj* (Kengo Kadži, 2009), gde je rato-

borna glavna junakinja kiborg sa izuzetnim ratničkim sposobnostima. Ali ona-bugejše su bile sve samo ne sporedni likovi, čak i u istorijskoj stvarnosti – i u starom i u modernom Japanu. Stara je figura skoro legendarne carice Džingu (početak III veka pre nove ere?), koja je organizovala ni manje ni više nego invaziju na Koreju, dok je junakinja iz novijeg doba Nakano Takeko, hrabra ratnica koja je nastradala na bojnopolju u Bošin ratu (1868–1869). Tokom vekova koji razdvajaju ova dva ekstrema japanske gospođe (barem u nekoj meri) često su bile umešane u „ratničke igre“ muževa samuraja, a da bi se branile u njihovom odsustvu, morale su da nauče brutalnu veštinu ubijanja. S te tačke gledišta, takozvane kunoiči su po svojoj prilici bile pravi profesionalci. Obučene za razne tehnike špijunaže, sabotaže, trovanja i borbe golim rukama, prvi put su bile organizovane u paravojnu formaciju pod vođstvom plemkinje Čijome Močizuki u burno doba Japana iz XVI veka. Sve to nagoveštava jednu mračnu i uznemirujuću, da ne kažemo đavolju dimenziju „slabijeg pola“. I poslednja kratka referenca, film *Onibaba – ubice*, koji je 1964. potpisao Kaneto Šindo, govori upravo o tome: dve žene prepuštene same sebi tokom jednog od mnogobrojnih srednjovekovnih ratova preživljavaju ubijajući i pljačkajući zalutale vojnike koji su se slučajno zadesili u njihovoj močvari. Krvoločna ekstaza, koja ih malo-pomalo obuzima sve dok ih potpuno ne preplavi, ima nešto zajedničko sa onim što ćete videti na stranicama priče *Cvetovi pokolja*.

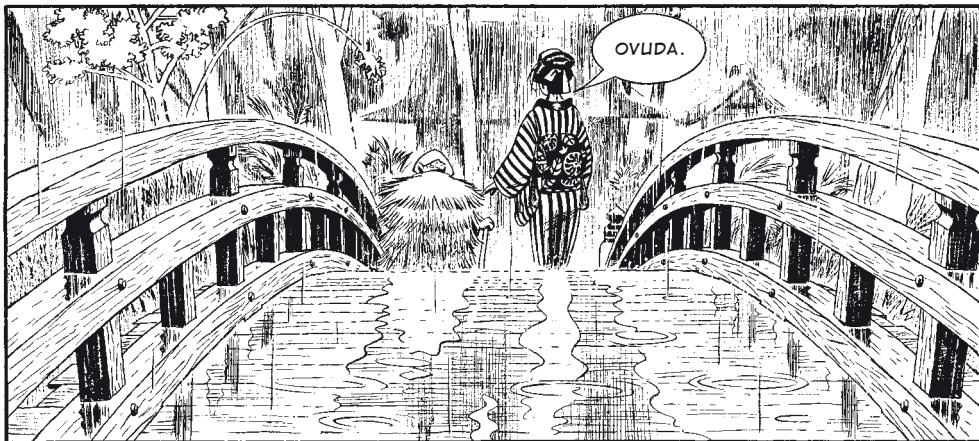

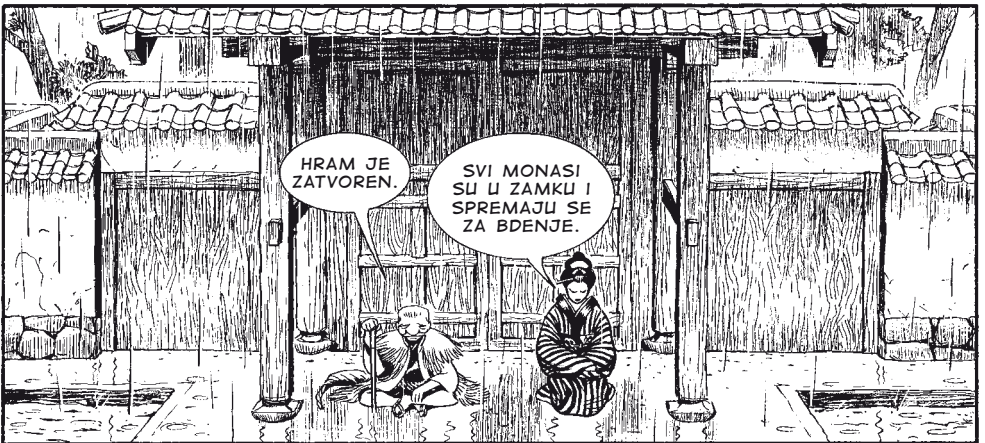

KAD IZBIJE NE-
VREME, KOLIKO
GOD DA TRČIŠ
U POTRAZI ZA
SKLONISTEM...

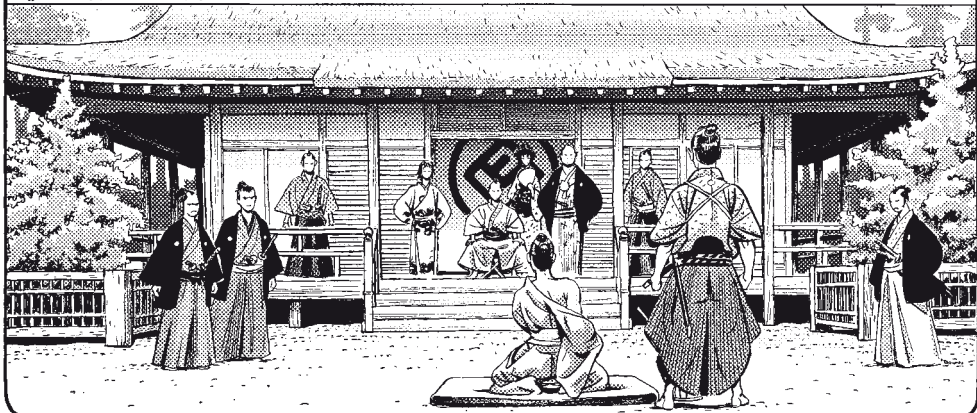
KO...?!

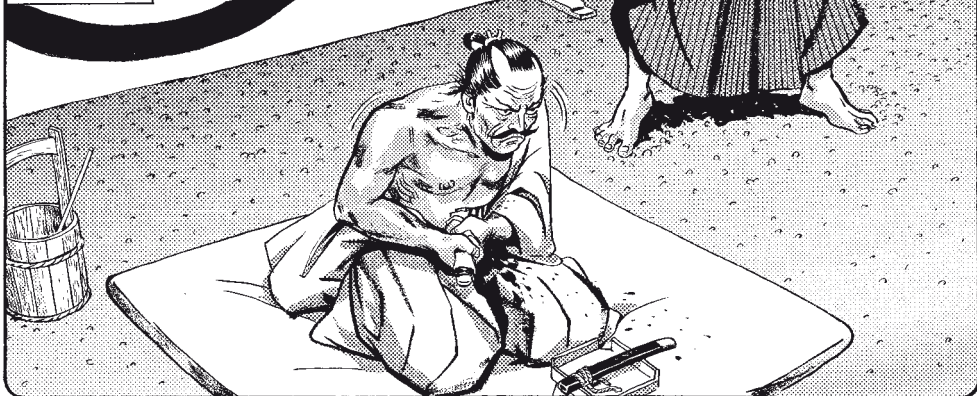

„LUBIO SE IZ PROTESTA ZBOG KORUPCIJE NA DVORU.“

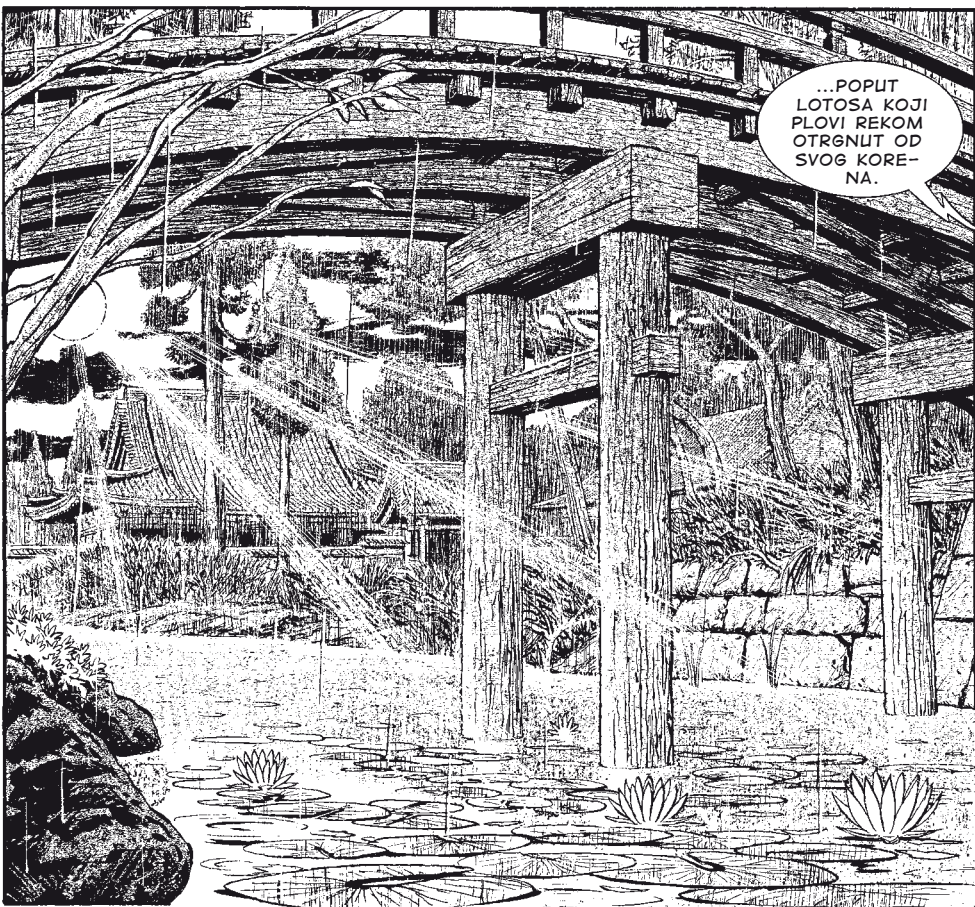

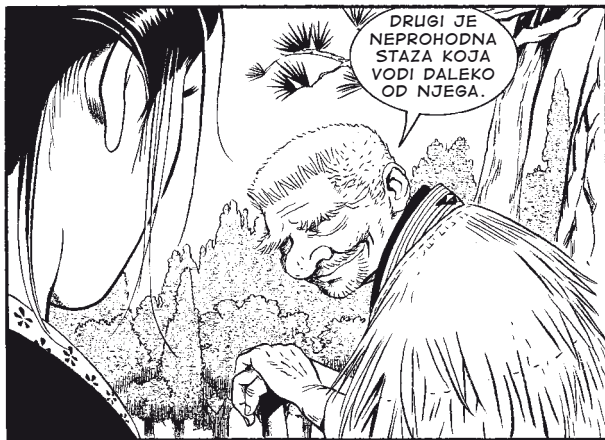
„I DOK JE MOJ OTAC ZABADAO SEBI NOŽ U TRBUH PRED OČIMA DAIMJOA I NJEGOVIH SLUGU, ONI...“

„...CEREKALI SU SE.“

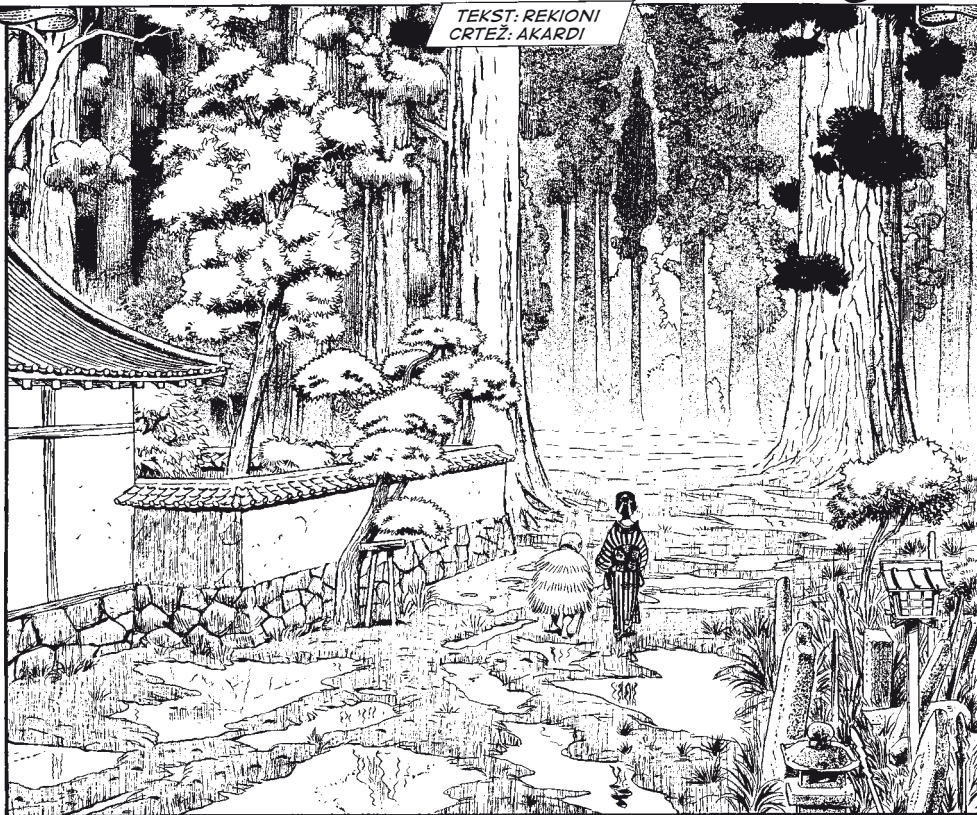
KAKO SE ZOVE
TAJ PUT?

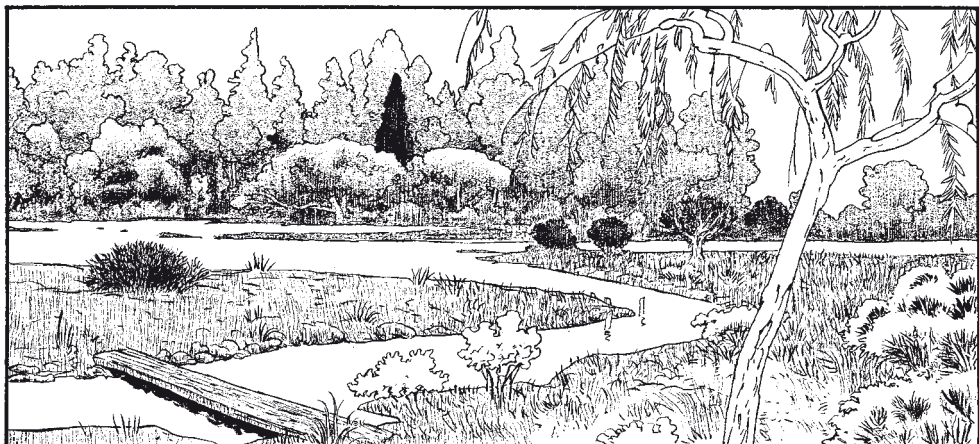

MEIFUMADO...
PUT PAKLA.

CVETOVİ POKOLJA

TEKST: REKIONI
CRTEŽ: AKARDI

TO JE DŽUN
NAGAJAMA, DAIM-
JOVA OBEĆANA VE-
RENICA. JUČE JE
OTIŠLA IZ ZAMKA
I NIJE SE VIŠE
VRATILA.

DAIMJO JE VE-
OMA ZABRINUT I
POSLOAO JE LJUDE
DA JE TRAJE JOŠ
OD RANE ZORE!

SHVATAM

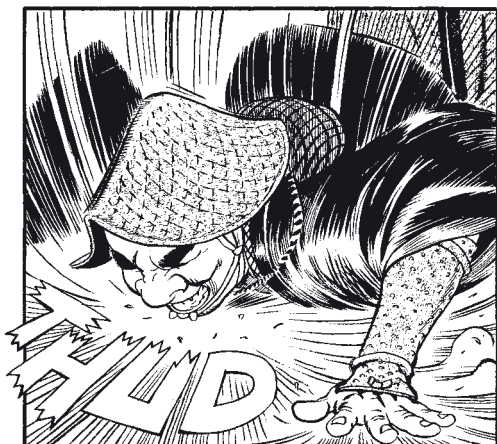
ŽELIŠ
LI DA TE
OVI SAMURAJI
VRATE U ZA-
MAK, GOSPO
MOJA?

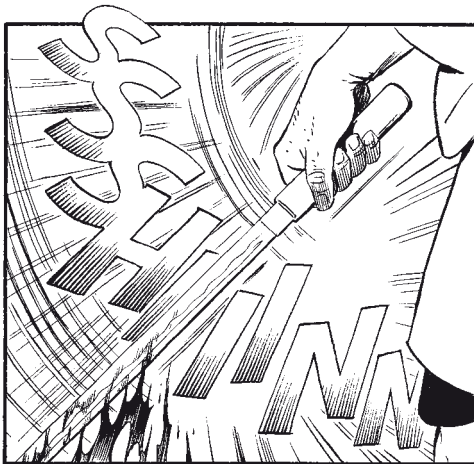
N-NE.

ŽAO MI JE,
MOJA GOSPA
NE ŽELI
DA POĐE S
VAMA.

ZBOG SVOG
OCA?

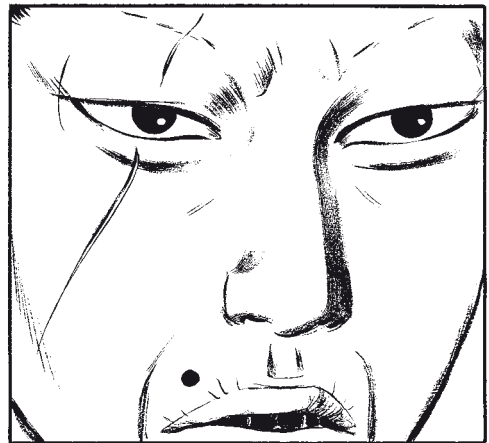
NE. ON JE
UMRO KAKO
JE I ŽIVEO...
ČASNO.

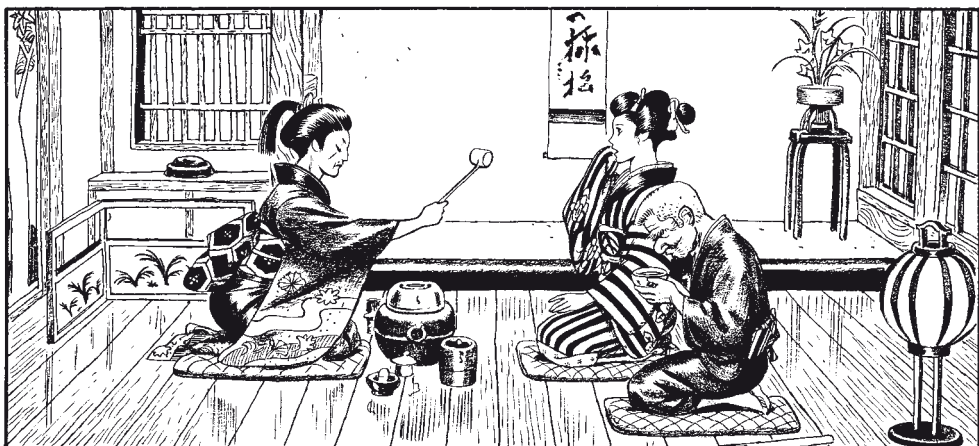

ALI TO CE-
REKANJE... TO
NE MOGU DA
OPROSTIM!

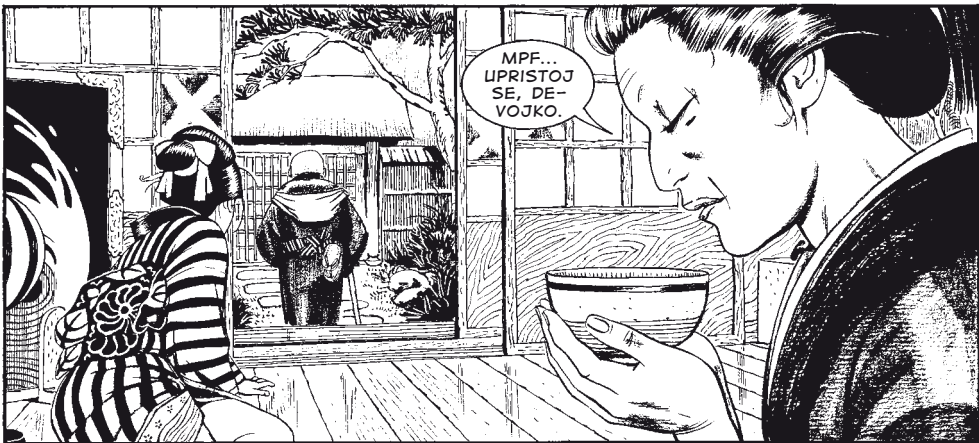

UKOLIKO
JE OSVETA
ONO ŠTO
TRAŽIŠ...

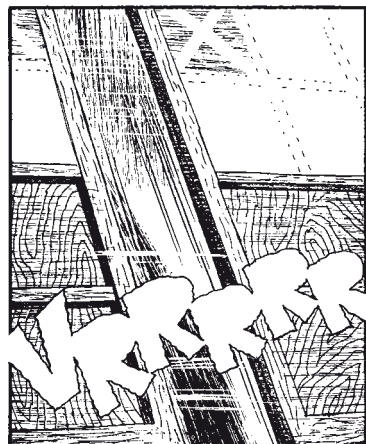
...NA
PRAVOM SI
MESTU.

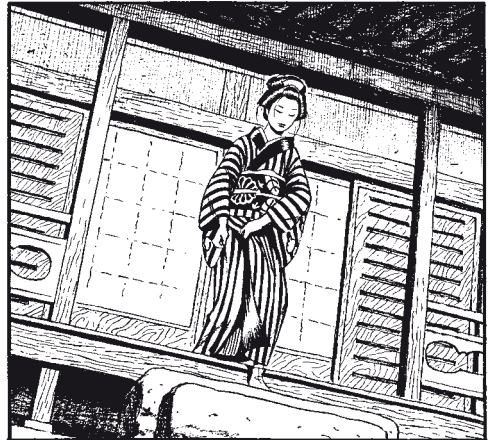
VRRRRR

MPF...
LIPRISTOJ
SE, DE-
VOJKO.

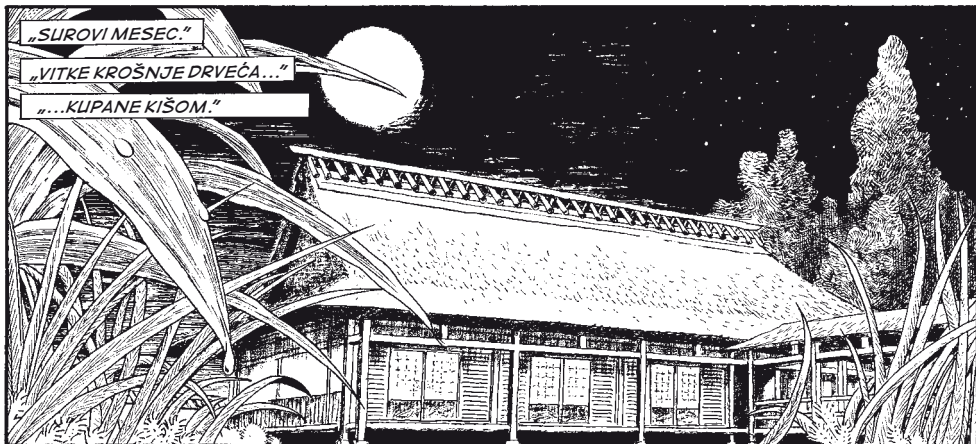

D-DA.

NEMOJ
TO VIŠE DA
RADIŠ.

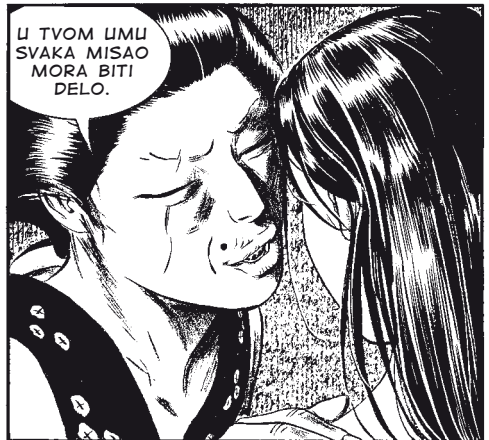
SCRATCH

UBUDUĆE...
TI ĆEŠ MORATI
DA POSTANEŠ
POEZIJA.

TVOJE REČI I
TVOJI POKRETI...
MORAJU DA BUDU
JEDNO ISTO.

U TVOM UMU
SVAKA MISAO
MORA BITI
DELO.

